

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Александра Й.ова

Членове: Стоян Михов
Анна Кофинова

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
в присъствието на прокурора Д. Фр. П.
като разглежда докладваното от Александра Й.ова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20241100600042 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 09.02.2023г., постановена по НОХД №5953/2020г., СРС, НО, 101-ви състав, е признал подсъдимия Й. Т. П. за ВИНОВЕН в това, че на 16.06.2019 г., около 18.50 часа, в гр. София, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Тойота”, модел „Авенсис” с рег.№ *****, движейки се по бул.”България” с посока на движение от бул.”Акад. Иван Евстратиев Гешов“ към бул.”Гоце Делчев“ и в района на кръстовището с ул.”Нишава“ нарушил правилата за движение както следва: чл. 25, ал.1 от Закона за движение по пътищата : „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него,

и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение”, реализирал пътнотранспортно произшествие, като при извършване на маневра завиване надясно за навлизане по друг път - ул.“Нишава“, извършил маневрата , като не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на попътно движещия се, отдясно на него, в крайна дясна „БУС“ лента , мотоциклет марка „Кавазаки“, модел „3X 10 R“ е рег.№ *****, управляван от П. Н. К. ЕГН: ***** и возещата се на мотоциклета пътничка Е. Т. Г., ЕГН ***** и по непредпазливост причинил средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК на повече от едно лице, както следва:

-на П. Н. К. - политравма с клинични данни за травматичен шок, наложил седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация с поставяне на централен венозен път и следене на основните жизнени показатели, което реализирало медико-биологичния признак „РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ВРЕМЕННО ОПАСНО ЗА ЖИВОТА“, счупване на Пета метакарпална кост на лявата ръка с наранявания на сухожилието на Екстензорния метакарпален мускул на IV- V пръсти на лявата ръка, наложители извършване на оперативна интервенция за зашиване нараненото сухожилие и за наместване на костните фрагменти и поставяне на метална остеосинтеза, реализирали по отделно и в съвкупност медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ГОРЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни; счупване с разместване на диафизата на лявата бедрена кост, реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни и счупване без разместване на левия ацетабулум, реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни.

-на Е. Т. Г. - травматичен шок и черепно-мозъчна травма, изразяваща се в контузия на мозъка с травматичен субарахноидален кръвоизлив и пареза на десния нервус окуломоториус, проявени клинично и наложители седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация, като поотделно и в съвкупност, реализирало медико-биологичния признак „РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ВРЕМЕННО ОПАСНО ЗА ЖИВОТА“; закрито вътреставно счупване с изкълчване на дисталната част на лявата голямопищална и лявата

малкопищялна кости /пилон фрактура/, наложили извършване на оперативна интервенция за наместване на костните фрагменти и фиксирането им е метална остеосинтеза, като поотделно и в съвкупност реализират медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни; травматична луксация на проксималната интерфалангеална става на V-ти пръст на лявата ръка, което е реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ГОРЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни, поради което и на основание чл. 343, ал. 3 , б. ”а”, пр. 2, във вр. ал. 1, б. “б“, пр. 2, във вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК и чл.54 от НК е осъден на наказание “Лишаване от свобода „ за срок от една година.

Съдът на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл.343г., във вр. с чл.37, ал.1, т.7 от НК е наложил на подсъдимия Й. Т. П. наказание „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство „ за срок от една година.

Съдът на основание чл.189, ал.3 от НПК и чл.190, ал.2 от НПК е осъдил подсъдимия Й. Т. П. да заплати сторените по делото разноси в размер на 453,60 лв., представляващи възнаграждения за вещи лица на досъдебното производство, както и сумата от 1080,00 лв., представляващи възнаграждение за вещи лица на съдебното производство, ведно със сумата от 5 лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу така постановената присъда е подадена жалба и допълнение към нея от упълномощения защитник на подсъдимия Й. П. - адв. С., с която се прави искане постановената присъда да бъде отменена и подсъдимия да бъде оправдан по внесеното обвинение спрямо него, алтернативно да се намали наложеното наказание, или делото да се върне на СРС за ново разглеждане от друг състав.

В проведеното на 16.01.2024г. по реда на чл.327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимия, както и събирането на други доказателства.

В открито съдебно заседание упълномощеният защитник на подсъдимия Й. П.-адв.С. моли да се отмени първоинстанционната присъда като същата е

постановена ри непълнота на доказателствата, недоказаност на авторството на деянието и съществени нарушения на процесуалните правила.Посочва, че първоинстанционният съд в мотивите си неправилно е кредитирал заключението на изготвената на досъдебното производство автотехническа експертиза, както и това че назначената от съда втора автотехническа и видеотехническа експертиза то същата е била изготвена не от две ,а от едно вещо лице.Твърди се, че наличието на същественото процесуално нарушение, липса на мотиви се изразява в това, че една от причините за настъпването на ПТП е съпричиняване от страна на моториста, като в мотивите на съда това съпричиняване не е изложено до каква степен и как е допринесло за настъпването на ПТП. Констатира се, че няма и повдигнато обвинение за това поведение на моториста. Сочи се, че съдът при определянето на наказанието на П. е нарушил закона, като не е отчетел наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства и е определил същото на основание чл.54 НК. Твърди, че подзащитният му не е виновен.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се потвърди първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Изразява становище, че не е съгласен със защитата на подсъдимия и самият подсъдим, че е допуснато процесуално нарушение, а именно липса на мотиви. В хода на съдебните прения се наблюдава, че именно на тези мотиви, защитата и самият подсъдим цитират пасажки от тях.

Повереника на частните обвинители П. К. и Е. Г. – адв. О. моли съда да потвърди изцяло първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна, а така наложеното наказание намира за справедливо определено.

Подсъдимият Й. П. редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и излага съображения относно възникналият инцидент, като излага и поставя възникналата ситуация съпоставяйки я със заключението на автотехническата експертиза. В предоставеното му от съда право на последна дума изразява съжаление и моли съда да бъде оправдан.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и допълнението към нея, както и тези, изложени в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваната присъда, първоинстанционният съд е събрал всички достъпни и относими доказателства и доказателствени средства: обясненията на подс. Й. Т. П., както и тези дадени пред настоящия съдебен състав, показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели П. Н. К. и Е. Т. Г., показанията на свидетеля П. К., дадени в хода на досъдебното производство и приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281 от НПК; заключенията на изготвените на досъдебното производство СМЕ и АТЕ, заключенията на изготвените в хода на съдебното следствие допълнителна комплексна ВАТЕ и СМЕ, както и приложените по делото писмени доказателства : констативен протокол № к- 346/16.06.2019 г., протокол за оглед на местопроизшествие, ведно със скица и албум, писмо на СДВР отдел „ОДЦ” рег.№ 513р51788/24.06.2019г., писмо на Столична община –дирекция „Управление и анализ на трафика” изх.№ СОА19-ДИ04-3381 /2/ от 30.01.2020г., ведно със схема на организация на движението, писмо на ОПП -СДВР рег.№ 4332р-51215/20.12.2019 г., ведно със справка „картон на водача” на подсъдимия, писмо на ОПП -СДВР рег.№ 433200-116235 от 10.11.2021г., ведно със справка „картон на водача” на свидетеля П. К., писмо на Столична община -дирекция „Управление и анализ на трафика” изх.№ СОА21-ДИ11 -16184/1/ от 18.11.2021 г., ведно със схема на организация на движението, писмо на ОПП -СДВР № У РИ 433200 36793 от 12.04.2022 г., писмо на ВМА рег.№ И-5512/28.06.2022 г. ведно със заверени копия на лабораторен дневник, служебна бележка, издадена от „БТК“ ЕАД за подсъдимия, справка от Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Р.България, справка за съдимост за подсъдимия.

Въззивният съд след собствен комплексен анализ на всички събрани по делото доказателства намира за установена фактическа обстановка, идентична на приетата от районния съд, която счита за обоснована и почиваща на вярна и добросъвестна интерпретация на събраните по делото доказателства, анализирани в тяхната съвкупност.

Обосновано районният съд е установил, че:

Подсъдимият Й. Т. П. е роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, женен, с висше образование, пенсионер, неосъждан, с постоянен адрес: гр. София, ж.к.*****, ЕГН : *****. Същият е правоспособен водач на МПС - категории „В“, „АМ“ и се води на отчет в ОПП - СДВР.

На 16.06.2019 г., около 18.50 часа, подс. Й. Т. П. управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА *****, в гр. София, по бул. „България“, в средната пътна лента с посока на движение от бул. „Акад. Иван Евст. Гешов“ към бул. „Гоце Делчев“, като се движел със скорост около 60 км./ч. Булевард „България“ бил предназначен за двупосочно движение на ППС, като за всяка посока имало по две пътни ленти и една в дясно /”бус лента“/ за движение на автобусите от МГТ. В същото време мотоциклет марка „Кавазаки“, модел „3Х 10Р“ с рег. № *****, управляван от св. П. Н. К. със спътник - св. Е. Т. Г., се движел в лявата лента по бул. „България“ с посока на движение като тази на автомобила на подсъдимия, със средна скорост около 90 км./ч. В района преди ул. „Нишава“ мотоциклетистът предприел преминаване последователно от крайната лява лента в средната, а след това и в дясната бус лента. В този участък от пътя широчината на платното за движение на бул. „България“ била 10,5 метра, като две пътни ленти били предназначени за движение по посоката на движение на моторното превозно средство, управлявано от подсъдимия и на това, управлявано от св. К., а именно от бул. „Акад. Иван Евст. Гешов“ към бул. „Гоце Делчев“. Широчината на всяка една от тях била 3,5 метра и същите били разделени една от друга с прекъсната разделителна линия МЗ. Вдясно от тях се намирала бус лентата, която била с ширина 3,5 метра, отделена от средната пътна лента с непрекъсната разделителна линия М1. Отклонението към ул. „Нишава“ било с ширина 6,0 метра. Пътната настилка била суха с дребнозърнест асфалт, без неравности и наклон, без дупки и посипаности. Времето било светло с добра видимост. В района преди кръстовището на бул. „България“ и ул. „Нишава“ подсъдимият намалил скоростта си на движение до около 30 км./ч. и предприел маневра „завиване на дясно“, за да се включи в друг път - по ул. „Нишава“. Скоростта на движение на мотоциклета в момента на навлизане на лекия автомобил „Тойота“ в дясната пътна лента, където мотоциклетът се движел, била около 70 км./ч. Подсъдимият не се

съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на попътно движещия се отдясно на него, в крайната дясна бус лента мотоциклет марка „Кавазаки“, модел „3X 10 R“ с рег.№ *****, управляван от св. К.. Забелязвайки навлизането на автомобила върху пътната лента, в която той се движел, св.К. реагирал с аварийно спиране, но въпреки това последвал удар на предната челна зона на мотоциклета в задната странична част на лекия автомобил в зоната на заден десен калник и задно дясно колело. Мотоциклетът се отклонил на дясно и след контакт с предната дясна броня, калник и предната дясна зона на капака на двигателя паднал на дясната страна на платното за движение и плъзгайки се, се установил на мястото, където бил намерен при извършения оглед на местопроизшествие. Тялото на св.К. се отделило от мотоциклета, прелетяло над предния капак на автомобила и паднало пред него. В резултат на удара тялото на пътничката на мотора - св.Е. Г. също се отделило от мотоциклета, прелетяло над автомобила и паднало на терена вляво от него. Мястото на удара между лекия автомобил, управляван от подсъдимия и мотоциклета, управляван от св.К., се намирало по широчина на платното за движение на бул.”България” на около 2,5 метра вляво от десния бордюр по посока на движение на автомобила и по дължина на пътното платно на около 4 метра преди линията на ориентира, по посока на движението на автомобила. Ударът настъпил върху дясната бус лента и изхода от бул.”България” към ул.”Нишава”. В района на пътнотранспортното произшествие имало монтирани видеокамери на Столична община, които заснели движението на участниците в пътния инцидент непосредствено преди и след неговото настъпване. На място пристигнали служители на СДВР, които запазили местопроизшествието до пристигането на дежурната оперативно- следствена група. Извикани били екипи на спешна медицинска помощ, които откарали свидетелите П. К. и Е. Г. в болнични заведения, където им била оказана своевременна медицинска помощ.Извършен бил оглед на местопроизшествие, за което бил съставен протокол за оглед на местопроизшествие, към който била приложена скица на ПТП и фотоалбум. Подсъдимият П. и свидетеля К. били изпробвани за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер“, като резултатът и на двамата бил отрицателен. На място пристигнал дежурен служител в група „Тежки пътнотранспортни произшествия” при ОПП - СДВР, който изготвил Констативен протокол № к- 346/16.06.2019 г., в които отразил участниците в

ПТП, щетите и деформациите по превозните средства, пострадалите лица, обстоятелствата и причините за ПТП, както и изпробването на водачите за алкохол и наркотични вещества.

По случая започнало досъдебно производство № 11211/2019 г., по описа на СРТП- ОР -СДВР, пр.пр.№ 22304/2019 г., по описа на СРП за престъпление по чл.343, ал.3, във вр. с ал.1, б."б" във вр. с чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

В хода на разследването на пострадалите била назначена съдебно-медицинска експертиза. От изготвеното заключение било установено, че в резултат на пътно-транспортното произшествие на пострадалия П. К. са причинени следните травматични увреждания: политравма с клинични данни за травматичен шок, наложил седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация с поставяне на централен венозен път и следене на основните жизнени показатели, което реализирало медико-биологичния признак „РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ВРЕМЕННО ОПАСНО ЗА ЖИВОТА“; счупване на пета метакарпална кост на лявата ръка с наранявания на сухожилието на Екстензорния метакарпален мускул на IV-V пръсти на лявата ръка, наложили извършване на оперативна интервенция за зашиване нараненото сухожилие и за наместване на костните фрагменти и поставяне на метална остеосинтеза, реализирали поотделно и в съвкупност медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ГОРЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни, счупване с разместване на диафизата на лявата бедрена кост, реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни и счупване без разместване на левия ацетабулум, реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни. При пострадалата Е. Г. били констатирани следните травматични увреждания: травматичен шок и черепно-мозъчна травма, изразяваща се в контузия на мозъка с травматичен субарахноидален кръвоизлив и пареза на десния нервус окуломоториус, проявени клинично и наложили седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация, които поотделно и в съвкупност реализирали медико-биологичния признак „РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ВРЕМЕННО ОПАСНО ЗА ЖИВОТА; закрито вътреставно счупване с изкълчване на

дисталната част на лявата голямопищялна и лявата малкопищялна кости /пilon фрактура/, наложили извършване на оперативна интервенция за наместване на костните фрагменти и фиксирането им с метална остеосинтеза, които поотделно и в съвкупност реализирали медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни; травматична луксация на проксималната интерфалангеална става на V-ти пръст на лявата ръка, което е реализирало медико-биологичния признак „ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА ЛЕВИЯ ГОРЕН КРАЙНИК“ за срок повече от 30 дни.

От изготвена на досъдебното производство авто-техническа експертиза /АТЕ/ било установено, че причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие е субективното поведение на водача на лекия автомобил „Тойота“ - подсъдимият Й. П., който е предприел маневра „завиване на дясно“, като не е пропуснал попътно движещия се в дясно на него в крайна дясна бус лента мотоциклет марка „Кавазаки“ модел „3X 10 P“ с рег.№ ***** и настъпил удар между двете моторни превозни средства.

От заключение на изготвена в хода на съдебното следствие комплексна видео и авто-техническа експертиза /ВАТЕ/ се установява, че обект на изследване е 1бр. оптичен носител, съдържащ видеозапис от камерите за видеонаблюдение на Столична община, разположени в близост до мястото на произшествието, които са заснели движението на участниците в ПТП непосредствено преди и след неговото настъпване. Вещите лица не са установили данни за манипулация или друг вид интервенция върху записа, на който няма вграден таймер. Представените видеоклипове са въведени от експертите в професионален видеоредактор, от който може да се проследява всеки кадър от видеоклипа и да се определя необходимото време. Кадрите от представените видеоклипове са използвани в експертизата, за да може да се наблюдава времето за движение на процесиите МПС. Видно от заключението на комплексната ВАТЕ мястото на удара между лекия автомобил „Тойота“, управляван от подсъдимия и мотоциклет „Кавазаки“, управляван от свидетеля К. по широчина на платното за движение на бул. „България“ е на около 2,5 м. вляво от десния бордюр по посока на движението на автомобила и по дължина на платното за движение е на около 4 м. преди линията на ориентира по посока движението на същия автомобил. Ударът е настъпил върху дясната пътна лента /“бус лента“/ и изхода от бул. „България“ към ул. „Нишава“.

Скоростта на движение на лекия автомобил „Тойота” в момента на удара с мотоциклета е била около 23 км./ч. Преди настъпване на процесното ПТП лекият автомобил „Тойота” се е движел върху пътното платно на бул.”България с по-висока скорост и до мястото на удара водачът му е намалявал скоростта контролирано. На около 10 метра преди мястото на удара лекият автомобил се е движел с моментна скорост около 30 км./ч. Скоростта на движение на мотоциклет „Кавазаки” в момента на навлизане на лекия автомобил „Тойота” върху пътната му лента е около 70 км./ч. Опасната зона за спиране на мотоциклета за определената му скорост на движение от около 70 км./ч. е около 51 м. Опасната зона за спиране на лекия автомобил за определената му скорост от около 30 км./ч. е около 14, 6 м. От техническа гледна точка и двамата водачи са имали възможност да се забележат взаимно и да спрат преди мястото на удара. Четири секунди преди настъпилия удар водачът на лекия автомобил е имал възможност да забележи движещия се в дясната бус лента мотоциклет за първи път, като в този момент той се е намирал на разстояние около 30 м. преди кръстовището с ул.”Нишава”. В посочения момент 4 секунди преди настъпилия удар водачът на мотоциклета е имал възможност да забележи движещия се в средната пътна лента лек автомобил „Тойота” за първи път, като в този момент той се е намирал на разстояние около 100 метра преди кръстовището с ул.”Нишава” и се е движел по средата на дясната бус лента. В този момент лекият автомобил „Тойота” не е бил опасност за водача на мотоциклета. Лекият автомобил е станал опасност за водача на мотоциклета, когато водачът му го е отклонил вдясно и е навлязъл върху дясната пътна лента. В този момент мотоциклетът се е намирал на разстояние 24, 5 м. от мястото на удара. Преди да предприеме изпълнение на маневра „завой надясно” водачът на лекия автомобил е следвало да се съобрази с конкретната пътна обстановка, състояща се от пътна маркировка, наличие на пешеходци в района на кръстовището, движение на велосипедисти по велоалеята в дясно от платното за движение и автомобили. Времето за оценка на пътната обстановка от водача на лекия автомобил е зависило от броя на всички участници в движението в района на процесното кръстовище. Водачът на лекия автомобил при скорост на движение около 30 км./ч. е имал възможност да спре преди мястото на удара - като не навлиза върху дясната пътна лента и да предотврати настъпване на ПТП. Водачът на мотоциклета е реагирал своевременно на възникналата

опасност -навлизане на автомобила върху пътната му лента, но движейки се със скорост около 70 км./ч. не е имал възможност да предотврати настъпването на удара. Същият е щял да има възможност да спре преди мястото на удара, ако скоростта му на движение е била около 31,63 км./ч. или по-ниска. В заключение като механизъм на процесното пътнотранспортно произшествие вещите лица посочили, че същото е настъпило в гр.София на бул."България" в кръстовището с ул."Нишава", което не е регулирано. Процесният лек автомобил „Тойота" се е движил по бул."България" в средната пътна лента с посока от бул."Ив.Евст.Гешов" към бул."Гоце Делчев" със скорост около 30 км./ч. като пред и зад него, и в ляво от него, са се движили други автомобили. Приближавайки към кръстовището с ул."Нишава", в същото време, мотоциклет „Кавазаки" се е движил в лявата пътна лента на бул."България", в същата посока на лекия автомобил „Тойота", и застигайки групата автомобили около лекия автомобил „Тойота", мотоциклетът е намалил скоростта си и е преминал между автомобилите от крайна лява в крайна дясна пътна лента, която е била предназначена за движение само за автобуси от МГТ. Когато мотоциклетът е навлязъл в дясната пътна лента, той се е намирал на около 100 м. преди кръстовището с ул."Нишава", като водачът му е намалявал скоростта си. Преди мотоциклетът да премине от дясната страна на автомобила, водачът на автомобила е предприел изпълнение на маневра десен завой, за да се включи в движението по ул."Нишава". Водачът на мотоциклета е забелязал навлизането на автомобила върху пътната му лента и е реагирал с аварийно спиране, но въпреки това е настъпил удар с него. Мотоциклетът с предното си колело е ударил автомобила в задната му странична част в зоната на заден десен калник и задно дясно колело. В момента на удара мотоциклетът е бил позициониран успоредно на платното за движение, а лекият автомобил е бил под ъгъл 30 градуса спрямо осевата линия на пътя. Вследствие на удара, който е бил под ъгъл между участниците в ПТП, мотоциклетът се е отклонил на дясно и е продължил движението си под ъгъл на дясно, и плъзгайки се е паднал на платното за движение до мястото на установяването му. В момента на удара телата на мотоциклета и пътника на задната седалка са се отделили от мотоциклета и са прелетели над тавана на автомобила, като са паднали върху платното за движение и след известно плъзгане са се установили върху платното за движение. От техническа гледна точка причината за настъпилото

ПТП са субективните действия на водача на лекия автомобил „Тойота” със системите за управление на автомобила, който е навлязъл върху дясната пътна лента в момент, в който от задната му страна е приближавал мотоциклет „Кавазаки”, навлизайки в опасната му зона за спиране.

От изготвена на съдебното следствие СМЕ е видно, че от проведеното токсикохимично изследване на пострадалия П. Н. К. не е установено наличието на алкохол, наркотични вещества и/или техни аналози в кръвта и урината на пострадалия К.. При извършената газхроматография на кръвта на пострадалия К. също не е установено наличието на алкохол.

Въззивният съд намира, че вътрешното убеждение на СРС по фактите е формирано на основата на правилен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателствени материали, като детайлно е изследвал всички доказателства, съпоставяйки ги помежду им и с правилата на формалната логика, отчитайки вътрешната им последователност, логичност и безпротиворечивост и е визирал кои факти от кои доказателства се извеждат. Настоящият съдебен състав няма каквото и да било основание да не оцени позитивно аналитичната работа на СРС и в този смисъл е безпредметно, доколкото доказателственият материал е напълно последователен и безпротиворечив, анализът да бъде повтарян. Поради изложеното и възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото, която кореспондира изцяло с тази установена и от първостепенния такъв, се споделя и направения доказателствен анализ. От друга страна пред настоящата съдебна инстанция не бяха представени и събрани нови доказателства и доказателствени средства, които по някакъв начин да променят установената от първостепенния съд фактическа обстановка, поради което и същата бе възприета като цяло и от въззивния съд без изменения и допълнения към нея.

Извършвайки анализ на доказателствата по делото, съдът прие, че същите в преобладаващата им част са еднопосочни и непротиворечиви, като установяват с необходимата степен на категоричност фактите относно датата, мястото и механизма на извършване на конкретното деяние. Когато и доколкото изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се

оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста или тези, които счита за неправилно анализирани /в този смисъл Решение № 372 от 01.10.2012 г. по НД № 1158/2012 г., НК, III НО на ВКС/. Ето защо и въззивният съд не намира за необходимо да преповтаря доводите на контролирания съд, а да отговори изчерпателно на възраженията, наведени в жалбата и допълнението към нея.

Съдът счита, че по делото няма спор относно датата, мястото и авторството на извършване на пътнотранспортното произшествие, за което са събрани достатъчно гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. В тази насока са както обясненията на подсъдимия Й. П., така и показанията на свидетелите П. К. и Е. Г., така също и приложения протокол за оглед на местопроизшествие, констативен протокол и от допълнителна комплексна ВАТЕ и СМЕ.

Основна роля за изясняване на фактическата обстановка по делото има видеозапис съдържащ видеонаблюдение от камерите на Столична община, разположени в близост до мястото на произшествието, които са заснели движението на участниците в ПТП непосредствено преди и след неговото настъпване и приетото по делото заключение на видео-автотехническа експертиза, изготвена по отношение на него. В тази връзка настоящият съдебен състав счита, че тук е и мястото да се обърне внимание на възражението на защитата относно приемането на експертизата и приобщаването на видеозаписа. Въззивният съд счита същото за неоснователно, като се споделя съжденията на първоинстанционният състав в тази насока, който правилно е посочил, че веществените доказателства, като автономен носител на данни, стигат до страните чрез тяхното прилагане по делото. От друга страна видеозаписът е бил обект на експертиза, назначена по съответния ред и извършена от лица, компетентни в областта на изследване и съответно разполагащи с необходимите знания и умения да анализират неговото съдържание.

Вещите лица са дали обективни и аргументирани отговори в заключението си, които отговарят на съдържанието на записа и кореспондират с показанията на разпитаните свидетели и които съдът ползва при изграждането на фактическите си изводи. Заключение на тази експертиза е от особено значение за решаване на основните въпроси по

делото, доколкото чрез него се изясняват обстоятелствата около инцидента, респективно участниците в него, техните действия и механизма на извършване на деянието. Въззивният съд споделя и становището на проверявания такъв, че в заключението на изготвената АТЕ изготвена на досъдебното производства не е даден отговор на всички поставени въпроси, което е обусловило и необходимостта от назначаването на допълнителна експертиза. От заключението на допълнителната ВАТЕ експертизата се установява, подсъдимият П. е управлявал автомобила със скорост 30 км/ч. и е могъл и имал възможност да спре преди мястото на удара и да предотврати настъпването на ПТП, за моментът на навлизане на мотоциклета върху крайна дясна пътна лента, ако го възприеме в този момент. Установява се и че причина за настъпилото транспортно произшествие са действията на подсъдимия, който е предприел маневра десен завой, за да се включи в движението по ул. "Нишава". Водачът на мотоциклета е забелязал навлизането на автомобила върху пътната му лента и е реагирал с аварийно спиране, но въпреки това е настъпил удар с него. Мотоциклетът с предното си колело е ударил автомобила в задната му странична част в зоната на заден десен калник и задно дясно колело. В момента на удара мотоциклетът е бил позициониран успоредно на платното за движение, а лекият автомобил е бил под ъгъл 30 градуса спрямо осевата линия на пътя. Вследствие на удара, който е бил под ъгъл между участниците в ПТП, мотоциклетът се е отклонил на дясно и е продължил движението си под ъгъл надясно, плъзгайки се паднал на платното за движение до мястото на установяването му.

От разясненията на вещите лица, дадени пред първоинстанционния съд, се разкрива, че преди да предприеме изпълнение на маневра „завой на дясно“ водачът на лекия автомобил „Тойота“ е следвало да се съобрази с конкретната пътна обстановка, състояща се от пътна маркировка, наличие на пешеходци в района на кръстовището, движение на велосипедисти по велоалеята в дясно от платното за движение и автомобили. Непосредствено преди да извърши маневрата „завой на дясно“ водачът на лекия автомобил „Тойота“ е имал възможност да погледне в дясното странично огледало и да забележи движещия се в дясната пътна лента мотоциклет и като не навлиза в дясната пътна лента, е имал възможност да предотврати настъпването на удара и ПТП.

По отношение на скоростта на мотоциклетиста и възражението на

защитата в тази насока, съдът приема становището на вещите лица, че водачът на мотоциклета е реагирал своевременно на възникналата опасност - навлизане на автомобила върху пътната му лента, но движейки се със скорост около 70 км./ч. не е имал възможност да предотврати настъпването на удара и ПТП. Същият е имал възможност да спре преди мястото на удара, ако се беше движел със скорост 31, 63 км./ч. или по-ниска. Вещите лица разясняват още, че камерата е била поставена на място, позволяващо да се възприемат детайлите от развилата се ситуация, а качеството на записа е високо. Предвид изложеното дотук съдът кредитира изготвената по делото ВАТЕ и съответно намира възраженията на защитата по отношение на кредитирането на видеофайловете и заключението на експертизата за неоснователни. Неоснователно се явява и възражението на защита, че първоинстанционният съд е кредитирал и заключението на АТЕ изготвена по време на досъдебното производство. В тази връзка следва да се обърне внимание, че първоинстанционният съд е назначил повторна ВАТЕ, която да даде пълнота на поставените въпроси от страните, което е допълнило първоначално назначената такава и която правилно е кредитирана.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира за неоснователно и възражението на защитата, че подсъдимият П. не е могъл да избегне пътнотранспортното произшествие. Настоящата съдебна инстанция се солидаризира с изводите на първостепенния съд, че подсъдимият П. сам се е поставил в невъзможност своевременно да възприеме опасността, представляваща мотоциклет, като не е погледнал в огледалата за странично и задно виждане.

Съдът кредитира като обективно, аргументирано и изготвено от компетентно в областта на изследване лице и заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза, от което се установява, че в резултат на настъпилото транспортно произшествие на пострадалия П. К. - политравма с клинични данни за травматичен шок, наложил седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация с поставяне на централен венозен път и следене на основните жизнени показатели, счупване на Пета метакарпална кост на лявата ръка с наранявания на сухожилието на Екстензорния метакарпален мускул на IV- V пръсти на лявата ръка, наложили извършване на оперативна интервенция за зашиване нараненото сухожилие и за наместване на костните фрагменти и поставяне на метална

остеосинтеза,счупване с разместване на диафизата на лявата бедрена кост, което довело до трайно затруднение на движението на ляв десен крайник за период повече от 30 дни. На база на тези медикобиологични признаци на телесната повреда проверяваният съд правилно е приел, че същият следва да бъде квалифицирана като причинена средна телесна повреда по см. на чл. 129, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от НК. В резултат на настъпилото транспортно произшествие на пострадалата Е. Г. е причинен - травматичен шок и черепно-мозъчна травма, изразяваща се в контузия на мозъка с травматичен субарахноидален кръвоизлив и пареза на десния нервус окуломоториус, проявени клинично и наложили седиране и поставяне на изкуствена белодробна вентилация,закрито вътреставно счупване с изкълчване на дисталната част на лявата голямопищялна и лявата малкопищялна кости /пилон фрактура/, наложили извършване на оперативна интервенция за наместване на костните фрагменти и фиксирането им с метална остеосинтеза, което довело до трайно затруднение на движението на ляв горен крайник за период повече от 30 дни.

Настоящият състав кредитира писмените доказателства по делото, като относими към предмета на доказване и кореспондиращи с гласните доказателствени средства, като прецени, че същите са събрани по надлежния процесуален ред и не са налице основания за съмнение в тяхната достоверност.

Настоящият състав счита, че основните фактически констатации на СРС са правилно установени, изведени без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не са допуснати и логически грешки при оценката на наличния доказателствен материал, като в съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК съдът е обсъдил комплексно събраните по делото доказателства и е обосновал съображенията си, въз основа на които е изградил фактическите си констатации.

Настоящата инстанция следва да отбележи, че направените от страна на защитата възражения в жалбата и допълнението към нея, първоинстанционният съд е отговорил изчерпателно на тях, но с оглед вменените ѝ задължения отговори отново на същите.

Въззивната инстанция намира, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал,

първоинстанционният съд е направил и правилни правни изводи, че подсъдимият с деянието си е осъществил признаците на престъплението по чл. 343, ал. 3, б. "а", пр.2, във вр., ал. 1, б. "б.", пр.2, във вр. чл. 342, ал. 1, пр.3 от НК, както от обективна, така и от субективна страна.

От обективна страна:

на 16.06.2019 г., около 18.50 часа, в гр. София, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег.№ *****, движейки се по бул. „България“ с посока на движение от бул. „Акад. Иван Евстратиев Гешов“ към бул. „Гоце Делчев“ и в района на кръстовището с ул. „Нишава“ е нарушил правилата на движението по пътищата, а именно чл. 25, ал. 1 от ЗДВП, доколкото при да извърши маневра "завиване надясно", не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението и не е съобразил положението, посоката и скоростта на движение и реализирал пътнотранспортно произшествие като не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на попътно движещия се, отдясно на него, в крайна дясна „БУС“ лента, мотоциклет марка „Кавасаки“, модел „ZX 10 R“ с рег.№ *****, управляван от П. Н. К. и возещатата се на мотоциклета пътничка Е. Т. Г. Нарушената норма съдържа задължение за шофьора да прецени пътната обстановка и наличието на други водачи, когато извършва маневри, с които пресича платното на движение, поради което е неоснователно възражението на защитата, че доколкото завиването на дясно не е забранено на местопроизшествието, подсъдимият не е нарушил правилата за движение по пътищата. Първоинстанционният съд правилно е приел, че от доказателствата по делото се установява наличието на съпричиняване по отношение на процесното ПТП, доколкото пострадалият с действията си е допринесъл за настъпването му, но констатираното съпричиняване не води до липса на съставомерност на извършеното деяние, а единствено следва да бъде взето предвид като смекчаващо вината обстоятелство при индивидуализацията на наказанието.

С така предизвиканото ПТП подсъдимия П. е причинил по непредпазливост на пострадалите К. и Г. телесни увреждания, които съгласно заключението на съдебномедицинската експертиза съдържат медикобиологичните признаци на средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от НК.

От субективна страна:

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината непредпазливост, в нейната форма престъпна небрежност, доколкото подсъдимият не е предвиждал общественотоопасните последици, но е бил длъжен и можел да стори това. Подсъдимият П. е притежавал свидетелство за управление на МПС, като лицензиран водач на такова е знаел правилата за движение по пътищата, регламентирани в ЗДвП и е бил длъжен да се съобразява с тях. По делото се установи и че на мястото на инцидента не са били налични обекти, възпрепятстващи възможността на подсъдимия да възприема заобикалящата го среда, които биха могли да обусловят независеща от него невъзможност да регистрира намиращият се на пътното платно мотоциклетист.

На следващо място въззивният съд провери индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдимия и наложеното му наказание по вид и размер.

За престъплението по чл. 343, ал. 3, б. "а", пр.2, във вр., ал. 1, б. "б. ", пр.2, във вр. чл. 342, ал. 1, пр.3 от НК законодателят е предвидил наказание "Лишаване от свобода" от една до шест години.

Първоинстанционният съд правилно е преценил като смекчаващи отговорността обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимия и добрите характеристични данни, липсата на други нарушения по ЗДвП, а като отегчаващи отговорността обстоятелства, че същият е нарушил основно правило за движение по пътищата, в резултат на което е причинил на пострадалите множество травматични увреждания, които реализират медико-биологичната характеристика на средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 от НК.

Предвид липсата на значителен брой на смекчаващите вината обстоятелства, СРС правилно е преценил, че същите не са "многобройни" по смисъла на чл. 55, ал. 1 от НК и съответно не са налице предпоставките за приложението на цитираната разпоредба, с оглед на което правилно и законосъобразно не е определил наказанието на подсъдимия по реда на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. Първостепенният съд е наложил наказание по реда на чл.54 НК, като въззивният съдебен състав намира за адекватно, с оглед степента на обществената опасност на деянието и дееца, смекчаващото и

отегчаващото отговорността обстоятелства и целите, предвидени чл.36 от НК, като на подсъдимия е наложено наказание една година „лишаване от свобода“

Съобразявайки обществената опасност на деянието и дееца въззивният съд споделя преценката на проверявания такъв, че за постигане на предвидените в закона цели на наказанието не е необходимо ефективното изтърпяване на така наложеното наказание и че са налице материалноправните предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК, с оглед на което счита, че изтърпяването на наказанието правилно е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок три години.

Въззивният съд не може да се съгласи и с възражението на защитата за несправедливост на наложеното наказание, доколкото същото е наложено при условията на чл. 54, ал. 1 от НК и съответно е под законоустановения минимум, а освен това е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК. Така наложеното наказание въззивната инстанция намира за справедливо и годно да изпълни целите на наказанието, предвидени в чл. 36 от НК.

Съгласно чл. 343 г. от НК лишаването от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, се прилага кумулативно с предвиденото за съответното престъпление наказание във всички случаи на престъпления по чл. чл.343, 343а, 343б и 343в, ал. 1 от НК.

Съдът счита, че наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК не би имало въздействие, ако не е съчетано с наказание, което да лиши ефективно подсъдимия от правото да упражнява съответната дейност, довела до престъплението и то за срок, достатъчен за постигане на целите на това наказание и Законът позволяла да не бъдат налагани кумулативно предвидените наказания.

Ето защо на основание чл. 343 г. от НК, съдът намери, че СРС правилно е наложил на подсъдимия П. и наказание "Лишаване от право да управлява моторни превозни средства", като взе предвид, че за постигане целите на закона и с оглед на настъпилия резултат е необходимо да се напъти дееца към спазване на закона и в частност на правилата за движение по пътищата именно чрез неговото временно лишаване от възможността да управлява превозно средство за срок равен на срока на определеното наказание

ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, така както изисква и ТР № 61/1980 г. на ОСНК.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК съдът законосъобразно е осъдил подсъдимия Й. П. да заплати сумата от 453,60 лв., представляващи възнаграждения за вещи лица на досъдебното производство, както и сумата от 1080,00 лв., представляващи възнаграждение за вещи лица на съдебното производство, представляващи разноси по делото, както и държавна такса в размер на 5.00 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

С оглед изложеното и при осъществената в цялост служебна проверка на обжалваната присъда от Софийски градски съд не бяха констатирани неправилно приложение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила или необоснованост, даващи основание за изменение или отмяна на присъдата, поради което същата следва да бъде потвърдена изцяло.

С оглед изложеното и на основание чл.338 във вр. с чл.334, т.6 от НПК, Софийски Градски съд, НО, IX въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 09.02.2023г., постановена по н.о.х.д. № 5953/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

